

mellem de 3 Faktorer hidtil været noget for konservativt. Vi maa absolut i stærkere Grad ind paa at faa vort Smør friskere ind paa Forbrugernes Bordovre i England, thi først derved kommer vort Smørs Overlegenhed i Kvalitet til sin fulde Ret, og derigennem opnaar vi det, vi tilsigter, den højeste Salgspris.

Det foreliggende Lovforslag strejfer det Forhold, idet der foreslaas fastsat bestemte Mærkningsregler for Smør, der henhænges i Kølelagre. Kan der findes praktiske Bestemmelser om en saadan Mærkning, vil det utvivlsomt være rigtigt at søge dem gennemført. Det er ligeledes utvivlsomt betimeligt at faa faste Regler for Angivelse paa Emballagen af Nettovægten ud fra den Betragtning, at Omsætningen af Smørret vil blive praktisk lettere for Eksportørerne herhjemme, idet disse vil blive befriet for det omstændelige Arbejde, som er forbundet med at skulle lægge Smør paa i en Drittel og tage Smør fra i en anden Drittel for derigennem at faa den rigtige Nettovægt frem. Yderligere vil en Reform som den, jeg har nævnt, utvivlsomt medføre, at der bliver større Tilfredshed hos vore engelske Købere, naar de kan faa Smør frem med en Nettovægt, der virkelig passer, og faa det frem Uge efter Uge. Og det vil ogsaa lette Omsætningen fra Importørerne til Detailhandlerne.

Imidlertid er Begrundelsen for en saadan Reforms Gennemførelse af en saare mærkelig Art, idet den højtærede Minister ifølge de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, er af den Anskuelse, at Gennemførelsen af en Bestemmelse som den, jeg her har talt om, med Hensyn til Nettovægt vil være ensbetydende med, at først, naar den er gennemført, faar ca. Halvdelen af de danske Andelsmejerier den højagtige Afregning, som Andelshaverne har Krav paa. En saadan Motivering for Forslagets Gennemførelse er ganske uden Tilknytning til de praktiske Forhold, idet et Mejeri selvfølgelig ikke opfører i sit Regnskab, som der staar i Bemærkningerne, en formodet Vægt paa det til Grossisten solgte Smør. Et Mejeri opfører den virkelige Vægt, det faar Afregning paa fra den paa-gældende Grossist.

Bemyndigelsen til at gennemføre Bestemmelserne vedrørende Nettovægt, Mærkning af Kølehussmør o. s. v. maa efter Venstres Opfattelse gives under den Forudsætning, at Bestemmelserne herom udstedes efter Indstilling til Ministeriet fra Organisationerne. Hvilke de Organisationer skal være, kan man drøfte, som den ærede

Ordfører for Socialdemokratiet var inde paa, i et Udvalg. Der er i to Tilfælde talt om *Tilslutning* fra de danske Mejeriforeningers Fællesorganisation. Jeg brugte udtrykkelig Ordet *Indstilling*, om det saa skal være fra denne Organisation eller denne i Forbindelse med Mejeristforeningen og andre, maa vi senere komme tilbage til. Imidlertid vil jeg i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at der er nedsat et Udvalg paa Foranledning af Landbrugsraadet vedrørende den Sag, Forslaget drejer sig om, et Udvalg, hvis Repræsentanter repræsenterer de forskellige Organisationer indenfor Mejeribrug og Landbrug. Saa vidt mig bekendt deltager der ogsaa Repræsentanter fra Ministeriet i Udvalgets Møder. Jeg vil finde det rimeligt, at det Resultat, som dette Udvalg kommer til gennem sit Arbejde, bliver det kommende Udvalg her bekendt, inden dette fortsætter Arbejdet om Lovforslaget.

Der er saa den højtærede Ministers Ønsker om Bemyndigelse til at udstede Bekendtgørelser vedrørende Emballage, Pergamentpapir og alt, hvad der bruges til Indpakning af Smør. Naar den højtærede Minister ønsker denne Bemyndigelse, er det vel, fordi han derigennem mener at kunne opnaa en bedre Kvalitet af den Emballage, der benyttes.

Men hvis det er Tilfældet, stiller jeg mig noget tvivlende. Jeg tror ikke, det gamle Ord: Hensigten helliger Midlet, gælder her. Det kan neppe lade sig gennemføre paa anden Maade end ved, at der skabes et Monopol for Salg af saadan Emballage, og jeg tror ikke, at man derigennem opnaar det Resultat, man tilsigter. Jeg skal i saa Henseende nævne et lille Eksempel. Vi har i Forvejen et Monopol, idet et enkelt Firma af Ministeriet har faaet Bemyndigelse til at sælge Lurmærkestaver til Mejerierne, og det er mit Indtryk, som jeg tror deles af adskillige indenfor det praktiske Mejeribrug, at disse Lurmærkestavers Kvalitet ingenlunde er bedre end den Emballage, vi køber i det frie Marked; jeg er endda tilbøjelig til at mene, at man kommer Sandheden nærmere, naar man betegner denne Kvalitet som ringere end Kvaliteten af den Emballage, der købes i det frie Marked.

Hvad saa angaar den alt omfattende Bemyndigelse, som den højtærede Minister ønsker i Henhold til Lovforslagets § 1, sidste Stykke, og som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet ogsaa fandt var noget vidtgaaende, selv om han slog sig til Taals med, at den nok kunde gives ud fra den